

Gfv.VII.30.075/2012/6.szám

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a dr. Soós B. Tibor ügyvéd által képviselt **felperesnek** a Dr. Koppány Tibor Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes** ellen 2.247.188 Ft és járulékai megfizetése iránt a Budaörsi Városi Bíróságon 27.G.23.563/2010. szám alatt indult és másodfokon a Pest Megyei Bíróság 9.Gf.22.975/2011/5. számú ítéletével befejezett perében az említett jogerős ítélet ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 70.250 (hetvenezer-kettőszázötven) forint felülvizsgálati perköltséget továbbá az államnak külön felhívásra 224.700 (kettőszázhuszonnégyszer-hétszáz) forint felülvizsgálati illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A peres felek 2009. november 12-én írásban szállítási szerződést kötöttek. A szerződésük alapján a felperes maradéktalanul eleget tett a szerződésbeli kötelezettségének. A szállítást 2009. november 16-án teljesítette, és ugyanezen a napon kibocsátotta a leszállított áru ellenértékéről kiállított számlát, melyet az alperes befogadott. A számla esedékességeként 2009. december 16. napját tüntette fel.

Az alperes a fizetési kötelezettségének csak részben tett eleget, ezért a felperes 2010. január 26. napján kelt levelével felszólította az alperest a még fennmaradt 2.247.188 Ft vételár hátralékának a megfizetésére. Az alperes ezt követően sem fizette meg a tartozását, ezért a felperes 2010. március 18-án kelt második felszólító levelében 3 napos fizetési határidő tűzésével ismételten felhívta az alperest a tartozása kiegyenlítésére. A határidő eredménytelen eltelte után a felperes fizetési meghagyás

kibocsátása iránti kérelmet nyújtott be a bírósághoz 2010. április 21. napján.

Az alperesi gazdasági társaságból kivált az U B Korlátolt Felelősségű Társaság, melynek bejegyzésére 2010. április 14-én került sor. A szétválási szerződésben a felperes és az U B Kft. rögzítették, hogy a perbeli, felperessel szemben fennálló tartozásnak a kötelezettje az U B Kft. A felperes 2010. május 10-én kapott értesítést a kiválással történt jogutódlásról. Ezután a 2010. június 10-én kelt levelében felhívta az U B Kft.-t a perbeli tartozás 3 napon belül történő kiegyenlítésére. Az U B Kft. nem tett eleget a fizetési felszólításnak, nem fizette meg a fennálló tartozást a felperesnek.

A fizetési meghagyás ellen az alperes által benyújtott ellentmondás folytán perré alakult eljárásban a felperes keresetében kérte az alperes kötelezését 2.247.188 Ft és járulékai megfizetésére vételár jogcímén.

Az alperes az elsőfokú eljárásban kifogásolta, hogy az idézés mellé nem kézbesítette részére a bíróság a keresetlevelet és annak mellékleteit, érdemi nyilatkozatot azonban nem terjesztett elő. A fizetési meghagyás ellen előterjesztett ellentmondásában arra hivatkozott, hogy a követelést a kiválással létrejött U B Kft.-vel szemben kell elsődlegesen érvényesíteni.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresettel egyezően marasztalta az alperest.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárása során nem követett el szabálysértést, és a jogvitára irányadó anyagi jogi szabályokat is helyesen alkalmazta, ezáltal érdemi döntése is helytálló. Egyetértett az elsőfokú bírósággal, hogy figyelmen kívül hagyta az alperes eljárás szabálytalansága iránti eljárási kifogását. Megállapította, hogy az idézéssel egyidejűleg szabályszerűen kézbesítette a keresetlevelet és mellékleteit az alperes részére a Pp. 99. § (1) bekezdése alapján, melynek átvételét az iratok között elfekvő tértivevény is igazolja. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság azon megállapításával is, hogy a perbeli követelést az alperesből kiváló U B Kft. köteles megfizetni. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes megfelelő módon érvényesítette követelését az U B Kft.-vel szemben, amikor felszólította a tartozás kiegyenlítésére. Mivel a társaság nem teljesített, ezért a jogszabály értelmében valamennyi jogutód felelőssége egyetemleges. Ezért a felperes jogosult volt eldönteni, hogy mindkét jogutódot vagy csak az egyiket perli a követelés megfizetéséért.

Az alperes felülvizsgálatai kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetét elutasító új határozat meghozatalát kérte. Kérelme indokául előadta, már az első fokú eljárás során is kifogásolta, hogy a tárgyalási idézés mellé nem kézbesítette részére az elsőfokú bíróság a keresetlevelet és annak mellékleteit. A tértivevény csupán az átvétel időpontját igazolja.

Sérrelmezte továbbá azt is, hogy a felperes csupán az alperessel szemben élt keresettel, a követelés tényleges adósát az U B Kft.-t semmilyen eljárásban nem kérte marasztalni. Egy felszólítás nem minősül igényérvényesítésnek. Hivatkozott arra, hogy a tényállás során az érintett követeléseket elsősorban azon jogutóddal szemben kell érvényesíteni, amelyhez a követelést a szétválási szerződés telepítette. Csupán ezen érvényesítés eredménytelensége esetén van lehetőség a másik jogutóddal szembeni marasztalásra, és ekkor éled fel ezen jogutód helytállási kötelezettsége.

Sérrelmezte végül azt is, hogy az eljáró bíróságoknak a marasztalási összeg utáni késedelmi kamatot a Ptk. 301/A § alapján kellett volna számítani, mert erre vonatkozóan nem volt a felek között kötelmi megállapodás.

Az eljáró bíróságok szabálysértéseként a Ptk. 121. § (2) bekezdését, 121/A. §-át, a 125. §-át, a Ptk. 301/A. §-át és a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (2006. évi Gt.) 85. § (4) bekezdését jelölte meg.

A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását indítványozta.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, vizsgálhatta felül és arra az álláspontra jutott, hogy az nem jogszabálysértő.

A Kúria egyetértett az eljárt bíróságok azon álláspontjával, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 99. § (1) bekezdése alapján, szabályszerűen kézbesítette az alperesnek a keresetlevelet és mellékleteit. A kézbesítés tényét az iratok között elfekvő tértivevény megfelelően tanúsítja. A felülvizsgálati kérelemben írtakra tekintettel a Kúria hangsúlyozza, az alperes az elsőfokú eljárásban azt jelentette be, hogy a 2011. április 27-ei idézéshez nem került csatolásra a keresetlevél és mellékletei. Ehhez az idézéshez ezek a dokumentumok nem is lettek csatolva, hanem a 2011. március 30-i határrnapra történt idézéshez. Így nem tekinthető okszerűtlennek a bizonyítékok olyan mérlegelése, hogy a hiányolt okiratokat az alperes kézhez vette, figyelemmel a vétívben írtakra.

A Kúria nem találta alaposnak az alperes felülvizsgálati kérelmének a 2006. évi Gt. 85. § (4) bekezdése megsértésére való hivatkozást sem. A Kúria egyetértett az eljáró bíróságok azon megállapításával,

hogy a perbeli követelés elsődleges kötelezettje az U B Kft. tekintettel a szétválási szerződésben rögzítettekre. Nem vitásan a felperes két ízben is felhívta az alperest a teljesítésre és 2010. április 21-én a bírósághoz benyújtotta a fizetési meghagyást. A kiválásra, az U B Kft. bejegyzésére ezt megelőzően 2010. április 14-én került sor de e végzés a Cégbizálatban csak 2010. május 6-án jelent meg. A cégnyilvántartásról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 22. § (3) bekezdése szerint a cég a cégjegyzék adataira harmadik személlyel szemben csak azt követően hivatkozhat, ha az adott adat a Cégbizálatban közzétételre került, kivéve ha bizonyítja, hogy a harmadik személy az adatot már korábban ismerte. Ilyennek az átalakulással kapcsolatos közlemények 2010. február 18-ai és 2010. február 25-ei közzététele nem tekinthetők, mivel ezek a közlemények jogkövetkezményt nem vonnak maguk után. A kiválás ugyanis a bejegyzéssel valósul meg, ekkor szerzi meg a jogutód jogalanyiságát. Tehát az ellenkező bizonyításig úgy kell tekinteni, hogy a felperesnek 2010. május 6-ig nem volt hitelt érdemlő információja a kiválás bejegyzéséről.

2010. május 6-a az a nap, amelyen vélelmezetten a felperes tudomást szerzett a kiválás tényéről. A felperes nem sértette meg a 2006. évi Gt. 85. § (4) bekezdését akkor, amikor az alperes ellen nyújtotta be a fizetési meghagyást 2010. április 21-én. Áttétel folytán a Budaörsi Városi Bíróság 2010. július 13-án bocsátotta ki a fizetési meghagyást, mellyel szemben az alperes ellentmondással élt arra hivatkozással, hogy a szétválási szerződés folytán az U B Kft. a kötelezett. Ezt megelőzően azonban a felperes 2010. június 10-én kelt levelében felszólította az U B Kft.-t a tartozás kiegyenlítésére, mely a felszólításban foglaltaknak nem tett eleget. Tehát az adott tényállás mellett helyesen járt el a felperes, amikor először az alperes ellen nyújtotta be a fizetési meghagyást és csak azután fordult - a neki nem felróható módon később tudomására jutott, - tényleges kötelezett ellen igénye érvényesítése érdekében.

A Kúriának abban a kérdésben is állást kellett foglalnia, hogy a 2006. évi Gt. 85. § (4) bekezdése szerinti igényérvényesítés alatt milyen eljárást kell érteni. A Kúria álláspontja szerint a 2006. évi Gt. 85. § (4) bekezdésének első két mondatát együttesen kell értelmezni. Az nem vitás, hogy a követelés érvényesítése megkísérlésének a szétválási szerződésben nevesített kötelezettel szemben meg kell előznie a szétválással érintett másik (többi) jogalannyal szembeni igényérvényesítést. Azonban, ha e kötelezettségét a szétválási szerződésben nevesített jogutód a követelés esedékességekor nem teljesíti, valamennyi jogutód felelőssége egyetemleges. A felperes azzal, hogy a kiválásról szerzett információ birtokában írásban, határidő tűzésével felszólította az U B Kft.-t a tartozás kiegyenlítésére, eleget

tett az igényérvényesítési kötelezettségének a tényleges kötelezettel szemben. Az U B Kft. a teljesítési határidőt elmulasztotta, a tartozást nem fizette meg a felperesnek. Ezzel megnyílt a felperes előtt az igényérvényesítés lehetősége az alperessel szemben.

Végül alaptalanul sérelmezte a felperes felülvizsgálati kérelmében a késedelmi kamatszámítás mértékét is, ugyanis a peres felek által kötött szállítási szerződés 6. pontjában a felek kikötötték, hogy a fizetési határidő késedelmes teljesítése esetén a szállító jogosult a jegybanki alapkamat kétszeresének, mint késedelmi kamatnak a felszámítására. A felek szerződéses megállapodására tekintettel tehát a Ptk. 301/A. § (1) bekezdésében foglalt kamatszámítás nem irányadó.

Mindezek alapján a Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Pp. 275. § (3) bekezdés alkalmazásával a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A Kúria az eredménytelenül előterjesztett felülvizsgálati kérelem miatt kötelezte az alperest - az illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt - felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére az állam javára, a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (2) és (5) bekezdés alapján a rendelkező részben írt ügyvédi munkadíj formájában felmerült perköltség megfizetésére a felperes javára. A felmerült ügyvédi munkadíjat az eljáró jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan, Áfa-val növelten számolta el.

Budapest, 2012. október 30.

Dr.Vezekényi Ursula sk.a tanács elnöke
Dr.Turcsánné dr.Molnár Katalin sk.előadó-bíró
Dr.Osztovits András sk.bíró